

Et smukt Eksempel til Efterfølgelse.

—o—

Søndag den 24. Oktober indvies „Emil Vett og Hustrus Hus“, som vi i Dag bringer et Billede af.

Huset ligger højt og frit paa C. F. Richsvej paa Fuglebakken paa Frederiksberg med en vid Udsigt til alle Sider. Det er en smuk, monumental Bygning af røde Mursten med moderne nationalt Præg.

Emil Vett og Hustrus Hus er bygget af Geheimeetatsraadinde Vett, hvis afdøde Mand var en af Grundlæggerne af det over hele Landet kendte Aktieselskab Magasin du Nord, og det er et Hjem for enlige, forhenværende, kvindelige Funktionærer fra denne store Institution. Tanken i Husets Plan er den for hver enkelt at skabe et Hjem, hvor de kan være helt for sig selv, uafhængige og uforstyrrede. Huset er derfor ikke indrettet som Fælleshjem med Fællesspisning o. s. v. Men det indeholder 16 smaa Lejligheder, selvstændige smaa Hjem, hvor alt er ordnet med den kærligste Omtanke. Hver Lejlighed bestaar af 2 Værelser, en rummelig Entre med et stort fast Klædeskab og et nydeligt lille Køkken med varmt og koldt Vand, Gasovn og Gasapparater. Baade i Værelser og Køkken er der Centralvarme og overalt elektrisk Lys til frit Brug, selv Lamperne baade til at hænge og staa hører med til Lejligheden. Hver Lejlighed har desuden sit Pulterkammer.

Til fælles Brug er der en Dagligstue, desuden Badestue og W. C. er i hver af de 3 Etager og endelig i Kælderen en stor Vaskekælder og Tørreovn. Haven, hvor der er flere yndige Siddepladser, er naturligvis ogsaa fælles.

En af de 16 Lejligheder beboes af Portneren, hvis Hustru i Syg-

domstiltælde kan hjælpe Husets Beboere; Ringeapparatet fra hver Lejlighed ned til Portneren kan give det nødvendige Signal.

Husets Plan er ordnet saaledes, at der er Sol paa alle Værelser, og for Husets Beboere, hvoraf de fleste flyttede ind allerede den 1ste Oktober — vil sikkert Lyset og den friske Luft og ikke mindst den landlige Ro virke i høj Grad velgørende efter de mange Aars anstrængende Arbejde. Det lille Hjem med dets huslige Sysler vil give dem Beskæftigelse, saa at de ikke vil savne deres Arbejde, og desuden vil de ved Hjælp af den bekvemme Forbindelse med Omverdenen, c. 5 Minutters Gang til Sporvognen, let kunne se deres Slægt og Venner.

Naar vi udtaler det Haab, at Husets Beboere vil føle sig lykkelige der og rigtig nyde deres velfortjente Hvile, saa ved vi, at vort Haab ikke vil blive beskæmmet.

Vi vilde ogsaa gerne have bragt vore Læsere et Billede af den, der har skænket sine Medsøstre denne smukke Gave, men *bene vixit qui bene latuit* (den har levet godt, som har levet skjult) kunde være Fru Caroline Vetts Valgsprog. Indvielsen, som hele Husets Tilbliven har hun selv ønsket at holde fjærnt fra Offentligheden. Men en saa storstillet Virkeliggørelse af en saa smuk Tanke bør kendes af Offentligheden; det gavner os alle at vide hvad godt der virkes i vort Samfund, og maaske kan det tjene som et Eksempel til Efterfølgelse.

Og i Sandhed, den der — man kan næsten sige i det skjulte — har haft Villie, Evner og Held til at fuldføre et Værk som Emil Vett og Hustrus Hus har der et smukt Resultat af sit Liv at glæde sig over.

Den personlige Kapitaliseringsværdi.

Fru Björg Blöndals Forslag angaaende Lovgivningen om Ægtefællers Formuesforhold.

—o—

I 14de Hæfte af »Hertha« for i Aar er der blevet gjort Rede for et Forslag angaaende Spørgsmaalet om det økonomiske Retsforhold mellem Ægtefæller, som Fru Björg Blöndal har fremsat i Dansk Kvindesamfundts Blad »Kvinden og og Samfundet« (Nr. 14 af denne Aargang).

Efter at have søgt at sætte mig ind i Forslaget og derved haft Lejlighed til personlig at mødes med Forslagsstilleren og drøfte med hende saavel hendes Forslag som mit eget angaaende samme Spørgsmaal (se Artiklen »Den gifte Kvindes selvstændigere Stilling i 8. Hefte af »Hertha« for i Aar, gengivet i Nr. 16 af »Kvinden og Samfundet«), beder jeg om Tilladelse til her at fremsætte nogle Synspunkter i Anledning af Fru Blöndals Forslag.

Udgangspunktet for os begge har været at bevare Kvindens økonomisk-retslige Selvstændighed og Fuldmyndighed indenfor Ægteskabet. Denne Hensigt danner jo ogsaa Grundlaget for ethvert af de Reformkrav, som her er paa Tale. Enhver Stræben i denne Retning hviler paa Overbevisningen om, at Kvindens Selvstændighed i det hele taget og særlig paa dette Omraade er noget værdifuldt, som bør af Lovgivningen videst mulig fremmes og er af en saadan Betydning og Vægt, at adskillige andre mindre væsentlige Interesser maa skydes til Side, hvis det er nødvendigt, for at berede Plads for Retsbestemmelser, som sikrer Selvstændigheden.

Tydeligt fremgaar det da ogsaa af de nu fremførte Synspunkter, at Lovgiveren ikke bør lade sig afskrække af de tekniske Vanskeligheder, som kan rejse sig paa hans Vej, naar det gælder en praktisk Løsning af Problemet. Energiske Anstrengelser maa kræves af ham, for at Hovedsagen kan blive varetaget, det ske nu under den ene eller den anden Form, ifølge det ene eller det andet System.

Derimod lønner det sig ikke meget at drøfte de forskellige Synspunkter i denne Sag med dem,